

1ο Βραβείο

Αντρέας Αντωνιάδης, 11 χρονών

Δημοτικό Σχολείο Αποστόλου Λουκά Στροβόλου

Σκουπιδοπόλεμος στην Κυπριανίδα

Στα πολύ παλιά τα χρόνια, σε μια άλλη εποχή, τότε που λιγότευε...ίσως ...και να περίσσευε η λογική, υπήρχαν δύο γειτονικά μα και αντίπαλα χωριά στην ίδια χώρα την Κυπριανίδα. Τα χωριά αυτά – μην παραξενεύεστε με τα ονόματά τους - ήταν το Σκουπιδιαναί και το Σκουπιδιαόχι. Ναι, ναι, καλά ακούσατε! Συνέχεια βρίσκονταν σε αντιπαράθεση, συνέχεια έκαναν πόλεμο. Είχαν πρόβλημα με τα απορρίμματα. Οι κάτοικοι του Σκουπιδιαναί τα ήθελαν, τα λάτρευαν στην πραγματικότητα, μα φυσικά οι κάτοικοι του Σκουπιδιαόχι τα μισούσαν θανάσιμα.

Ήταν που λέτε Σάββατο... μα τι Σάββατο ήταν αυτό! Αργία, γιορτή και σχόλη, μα πόλεμος κηρύχτηκε στην πόλη... Ο Ρυπανσής, αντιλαμβάνεστε βέβαια την τρανή καταγωγή του, καθώς επέστρεφε από το Σκουπιδοεστιατόριο της γειτονιάς έχασε την τσάντα του με όλα τα «χρήσιμα» εφόδιά του! Και τι δεν είχε μέσα σ' αυτήν!...

-Μα πού είναι καλέ η τσάντα μου! Και τι θα κάνω τώρα εγώ χωρίς τ' αγαπημένα μου σάπια ραπανάκια, τις λατρεμένες μου χαλασμένες ντοματούλες και τα κατακίτρινα μου χορταρικά; Κλαψούριζε κι υπέφερε πολύ ο καημένος ο Ρυπανσής. Έψαξε σ' όλο το δρόμο μα πουθενά η πολύτιμη σακούλα.

-Πω!Πω!... Τι είναι αυτό το σκουπιδαριό που ξεφύτρωσε εδώ! Πρέπει αμέσως να ελέγξω και να ξεκαθαρίσω: σε τούτο εδώ το κοντί θα βάλω όλ' αυτά τα σχισμένα χαρτιά, απ' εδώ στον πράσινο κάλαθο θα βάλω αυτό το άδαιο μπουκάλι του κρασιού και τα χαλασμένα λαχανικά θα τα σκορπίσω στον κήπο για να δυναμώσουν τα ζαρζαβατικά μου.

-Παστρητηρή... πού είσαι παιδί μου; Μήπως είδες ποιος ασυνείδητος πέρασε τη βεράντα μας για σκουπιδότοπο;

-Όχι πατερούλη, μα θα ερευνήσω, θα μάθω και θα σου πω!

Όπως καταλαβαίνετε η πολύτιμη τσάντα βρέθηκε στη βεράντα του Καθαρέξ.Πού να γνώριζε όμως ο Ρυπανσής πως στις τελευταίες Δημοτικές Εκλογές ο Καθαρέξ εξελέγη Δήμαρχος του Σκουπιδιαόχι; Με την αφορμή αυτή ο Καθαρέξ κήρυξε πόλεμο εναντίον του Σκουπιδιαναί. Ξεσηκώθηκαν λοιπόν όλοι οι Σκουπιδιαοχίτες κι αποφάσισαν να αντιδράσουν δυναμικά. Ήταν μεγάλη προσβολή αυτή. Ακούς εκεί να πετάξουν ανάμεικτα τα σκουπίδια και μάλιστα στη βεράντα του κύριου Δημάρχου! Έπρεπε με κάθε τρόπο να ξεπλύνουν την ντροπή.

Έκαναν λοιπόν σύσκεψη και αποφάσισαν χωρίς αργοπορία να καθαρίσουν όλες τις βεράντες των Σκουπιδιανιτών. Πήραν ξεσκονόπανα, σκούπες, απορρυπαντικά, σφουγγάρια και σφουγγαρίστρες κι άρχισαν την πορεία... προς το μέτωπο. Έπρεπε δίχως άλλο η ντροπή να καθαρίσει και η χώρα να μωσχοβολήσει.

Φτάνοντας λοιπόν στο αντίπαλο στρατόπεδο βρήκαν τον κύριο Βρομέξ, το Δήμαρχο του Σκουπιδιαναί, να στρώνει τη βεράντα του με τσαλακωμένες επιστολές, λιωμένες πεπονόφλουδες και άδεια τενεκεδάκια. Θα αναρωτιέστε βέβαια γιατί το κάνει αυτό. Μα απλά και μόνο γιατί έτσι έχει συνηθίσει να ζει στη βρομιά, όνομα και πράμα δηλαδή.

Μόλις ο Δήμαρχος μπήκε στο σπίτι του, έπεσε για ύπνο γιατί ήταν ήδη αργά. Οι αντίπαλοι «γειτόνες» δεν έχασαν την ευκαιρία να τον καθαρίσουν. Όχι δολοφονώντας τον αλλά... εξοντώνοντας τους εχθρούς που κατοικούσαν στη βεράντα του. Πρώτα- πρώτα μάζεψαν τις άχρηστες επιστολές και τις τοποθέτησαν στον κάλαθο ανακύκλωσης χαρτιού που είχαν φέρει μαζί τους και είχαν τοποθετήσει δίπλα στο Δημαρχείο. Μετά έβαλαν τα τενεκεδάκια στον μπλε κάδο όπου έγραφε P.M.D. και στη συνέχεια πήραν τις πεπονόφλουδες και τις έβαλαν στο γνωστό κάλαθο (που.. ήταν «άγνωστος» μέχρι στιγμής για τους Σκουπιδιανίτες) αφού δεν ανακυκλώνονται.

Τι, καινούρια-ανακυκλωμένα πεπόνια θα φτιάξουν;

Με την ησυχία τους οι Σκουπιδιοαχίτες καθάρισαν και τις υπόλοιπες βεράντες (δυσκολεύτηκαν βέβαια γιατί ήταν πολύ βρομερές) ως το πρωί.

Όταν ξύπνησαν οι Σκουπιδιανίτες είχαν μια δυσάρεστη έκπληξη! Με μεγάλη τους λύπη είδαν πως οι βεράντες τους ήταν καθαρές, δεν είχαν τις καθιερωμένες βρομιές και το γνωστό κιτρινωπό χρώμα! Κατάλαβαν πως αυτό ήταν δουλειά των άσπονδων εχθρών τους. Τότε έκαναν σύσκεψη και αποφάσισαν πως έπρεπε να ανταποδώσουν. Ο πόλεμος είχε αρχίσει για τα καλά. Πήραν μαζί τους τις βόμβες Βρομέξ (προς τιμή του ονόματος του Δημάρχου), τα πολεμοφόδιά τους όπως μπανανόφλουδες, στυμμένες λεμονόκουπες, μπαγιάτικα φαγητά, χαρτόκουτα από χυμούς, άδεια κονσερβοκούτια, χαλασμένα ραδιόφωνα, χρησιμοποιημένες μπαταρίες και μπουκάλια από μπίρες.

Πήγαν λοιπόν στο Σκουπιδιαόχι για να πολεμήσουν αλλά φτάνοντας εκεί αηδίασαν με την πολλή καθαριότητα και γι' αυτό έκαναν ένα ντους από σκουπίδια πριν μπουν βαθιά μέσα στο χωριό. Μετά το ντους ξεκίνησαν την εκστρατεία τους, να λερώσουν τους Σκουπιδιοαχίτες. Με αρχηγό το Δήμαρχο Βρομέξ έβαλαν μπανανόφλουδες πάνω στη βεράντα του Δημάρχου Καθαρέξ έτσι ώστε να γλιστρήσει και να πέσει πάνω στις χρησιμοποιημένες μπαταρίες που είχαν τοποθετήσει δίπλα. Τα υπόλοιπα σκουπίδια τα μοίρασαν «ίσα» στους υπόλοιπους κατοίκους (για να μην αφήσουν κανένα παραπονεμένο). Ακολούθως έφυγαν ευχαριστημένοι για την καλή δουλειά που έκαναν.

Το άλλο πρωί οι Σκουπιδιοαχίτες έπαθαν αμόκ. Έκαναν κι αυτοί σύσκεψη και η απόφαση ήταν ομόφωνη: τέλος στον πόλεμο, δεν πάει άλλο.

-Εμείς μια χαρά καθαροί είμαστε. Αυτούς θέλουμε να κάνουμε υγιείς ανθρώπους.

-Από αύριο οργανώνουμε διαγωνισμό για τον πιο σωστό Ανακυκλωτή, είπε ο Δήμαρχος Καθαρέξ.

-Συμφωνώ απόλυτα, είπε ο αντιδήμαρχος Πλυντηρέξ.

-Σύμφωνοι, σύμφωνοι, βροντοφώναξαν και οι υπόλοιποι συγχωριανοί.

-Εμείς θα διοργανώσουμε την τελετή βράβευσης, αν μας επιτρέπετε, είπε η Ρούλα-Καθαρούλα, η κόρη του Δημάρχου.

-Ναι, ναι, συμφώνησε κι η δίδυμη αδελφή της η Ρίτα-Καθαρίτα.

-Με μεγάλη μας χαρά, παιδιά μου, εσείς ξέρετε καλύτερα από εμάς, δήλωσε ο Δήμαρχος και μαζί του συμφώνησε όλο το Δημοτικό Συμβούλιο.

Πέρασαν μέρες ξεγνοιασιάς και γαλήνης.

Στο Σκουπιδιανιά οι κάτοικοι είχαν σκάσει απ' το κακό τους. Αναρωτιόνταν γιατί δεν είχαν απαντήσει οι αντίπαλοί τους σε αυτή τη μεγάλη πρόκληση.

-Μπορεί να καθαρίζουν ακόμα, χάχαχαχα, έλεγαν κι έσκαγαν στα γέλια.

-Καλή δουλειά παιδιά, μπράβο σας, χα, χα, χα!!!!

-Τώρα που το καλοσκεφτομαι, χάρη τους κάναμε. Σκουπίδια δεν μαζεύουν; Σκουπίδια τούς πήραμε, είπε ένας γεροντάκος με το όνομα Λίνος-Μολυνσίνος.

Οι μέρες κυλούσαν ομαλά και οι Σκουπιδιανίτες δεν έλεγαν να συμμορφωθούν. Λέρωναν ασταμάτητα τα σοκάκια και τα μπαλκόνια τους. Θέμα ρουτίνας που λέμε. Έτρωγαν και τα απορρίμματά τους τα άφηναν για ντεκόρ στο σαλόνι! Έπιναν και τα άχρηστα διακοσμούσαν το τραπέζι τους. Αν συναντούσες κάποιο που να συμμάζεψε το σπίτι του, τα απόβλητα θα έκαναν πάρτι στη βεράντα του. Και δεν ήταν λίγοι αυτοί που μάζευαν με τα σκουπίδια τους, αλλά να τα πετάξουν στο σκουπιδότοπο ούτε μια στο εκατομμύριο. Οι πλατείες γέμισαν με σωρούς από σκουπίδια και κανείς δεν νοιαζόταν για την προστασία της υγείας και του περιβάλλοντος. Πού να σκεφτούν για Μείωση-Επαναχρησιμοποίηση-Ανακύκλωση. Όποιος πετούσε τα απόβλητά του πήγαινε εξόριστος στο Καζαξτάν-Καθαριστάν. Απόφαση Δημάρχου και διαταγή Εισαγγελέα. Μπορούσε κανείς να πει όχι; Δεν νομίζω!!!

Έτρωγαν κι έπιναν... Κοιμόντουσαν και λέρωναν... Ζωή και κότα, μικρόβια κι αρρώστια... Κι όλα μια χαρά στο Σκουπιδιανιά... Σκουπίδια ζητάτε; Σκουπίδια θα βρείτε... Να φαν κι οι κότες που λέει κι ο λόγος.

Στο Σκουπιδιαόχι ο ρυθμός της ζωής κυλάει ευχάριστα. Όλοι οι πολίτες συνεχίζουν να είναι παστρικοί, καθαροί και συγυρισμένοι. Σε αντίθεση με τους Σκουπιδιανίτες, βάζουν βάζα από

ανακυκλωμένο γυαλί στο σαλόνι τους, ποτήρια από ανακυκλωμένο πλαστικό στο τραπέζι τους κι όποιος δεν διαχωρίζει και ανακυκλώνει τα απορρίμματά του... πάει εξόριστος στο Καζαζιτάν-Σκουπιδιαστάν.

Η προετοιμασία για την τελετή βράβευσης πάει ρολόι. Απόψε είναι η μεγάλη βραδιά. Ο Δήμαρχος θα ανακηρύξει τον καλύτερο Ανακυκλωτή και θα τον βραβεύσει με το λαμπερό κλειδί της πόλης φτιαγμένο από ανακυκλωμένα τενεκεδάκια. Ποιος νομίζετε πως θα νικήσει; Κάντε λίγη υπομονή και θα δείτε.

Όλα είναι έτοιμα για την γιορτή που ξεκινά σε λίγα λεπτά. Τώρα καταφτάνει ο Δήμαρχος με το ολοκαίνουριο κοστουμί του. Ανεβαίνει στο βήθρο και αρχίζει να λέει:

-Αγαπητοί συγχωριανοί και συγχωριανές,

η σημερινή μέρα είναι υψίστης σημασίας για μας. Σήμερα θα ανακηρύξουμε τον πιο σωστό Ανακυκλωτή της κοινότητας Σπουπιδιαόχι. Γνωρίζετε όλοι πόσο σημαντική για τον πλανήτη μας είναι η Μείωση των απορριμμάτων, η Επαναχρησιμοποίησή τους και η Ανακύκλωση του πλαστικού, του μετάλλου, του αλουμινίου, του χαρτιού, του γυαλιού, της μπαταρίας, των υπολειμμάτων των τροφών και άλλων συσκευασιών. Εμείς οι Σκουπιδιοαχίτες είμαστε υπέρμαχοι της προστασίας του περιβάλλοντος γιατί σ' αυτό ζούμε όλοι μας. Γνωρίζουμε πως με την ρύπανση του πλανήτη Γη, ο πλανήτης μας θα καταστραφεί και θα μετατραπεί σε μια απέραντη έρημο χωρίς ζωή. Είμαστε υποχρεωμένοι να προστατέψουμε τον πλανήτη και να τον παραδώσουμε στους απογόνους μας όπως τον παραλάβαμε.

Καλωσορίζουμε απόψε σ' αυτή τη λαμπρή τελετή το Δήμαρχο της γειτονικής κοινότητας του Σκουπιδιαναί, τον κύριο Βρομέξ, ο οποίος μας έκανε την τιμή να παρευρεθεί στην εκδήλωσή μας και συνοδεύεται από την κυρία Βρομέξ.

Ολοκληρώνοντας, θα δώσω το βραβείο του πιο σωστού Ανακυκλωτή στην... κυρία Σούλα-Ανακυκλωσούλα.

Το γλέντι αρχίζει. Κάθονται όλοι στο τραπέζι και το φαγοπότη ξεκινά. Προς μεγάλη έκπληξη όλων...

-Μα είναι υπέροχα αυτά τα πιάτα! Από πού τα αγοράσατε; είπε η κυρία Βρομέξ στην κυρία Καθαρέξ.

-Από το μαγαζί του Παστρή μας! Δεν το ήξερες πως στο κατάστημα πωλεί μόνο αντικείμενα από ανακυκλωμένα υλικά; τη ρώτησε η κ. Καθαρέξ.

-Τι τι είπες; Ανα-αναπι-πικλωμένα; Τι πράγμα είναι αυτό;

- Ανακυκλωμένα, α-να-κυ-κλω-μέ-να. Κάποια υλικά που δεν χρειαζόμαστε, τα χωρίζουμε σε καλάθους κατά είδος και τα παίρνουμε σε ειδικά εργοστάσια όπου τα λιώνουν και κατασκευάζουν καινούρια αντικείμενα. Τίποτα δεν πάει χαμένο στο χωριό μας. Και τα τραπεζομάντιλα και τα σερβίτσια, ακόμα και οι πλαστικές καρέκλες και τα πλαστικά τραπέζια που καθόμαστε είναι από ανακυκλωμένα υλικά!

-Ωραία! Υπέροχα! Δεν το γνώριζα ότι υπάρχει τέτοια τεχνική! Είσατε πολύ πιο προχωρημένοι από εμάς! Ακούς, Βρομέξ; Ακούς;

Έτσι η κ. Βρομέξ μίλησε και στις άλλες Σκουπιδιανίτισσες για την ανακύκλωση και σιγά-σιγά άρχισαν και αυτές να συμβάλλουν στη διατήρηση του φυσικού μας περιβάλλοντος μέσα από την ανακύκλωση. Το πρόβλημα ήταν πώς να πείσουν τους άντρες τους. Η κ. Βρομέξ ζήτησε από την κ. Καθαρέξ να μεσολαβήσει για μια συνάντηση ανάμεσα στους δυο αιώνιους αντίπαλους, τους Δημάρχους των δυο κοινοτήτων.

Η συνάντηση έγινε στο σπίτι του κ. Βρομέξ. Ο κ. Καθαρέξ πήγε εκεί φορώντας μία μάσκα οξυγόνου με άρωμα λεβάντας για να μη μυρίζεται τη δυσσομία από τα απόβλητα των Σκουπιδιανιτών.

Η επιχείρηση-ενημέρωση για την ανακύκλωση είχε αίσιο τέλος. Οι δυο πλευρές τα βρήκαν μεταξύ τους κι έτσι συμμετείχαν και οι δύο κοινότητες στο πρόγραμμα Μείωση-Επαναχρησιμοποίηση-Ανακύκλωση. Όχι μόνο σταμάτησαν τις διαμάχες αλλά ενώθηκαν και σ' ένα κράτος. Δεν υπήρχε πια Σκουπιδιαναί και Σκουπιδιαόχι αλλά... το Σκουπιδιοανακυκλωχώρι.

Μα... τι βλέπω εκεί κάτω; Κρυφομιλά ο Παστρής με την κόρη του κ. Βρομέξ τη Ρίνα-Βρομυρίνα; Προβλέπω παντρολογήματα;... Και... τέλος καλό, όλα καλά!!!